

چ

- چ [če] n. f. nom de la neuvième lettre de l'alphabet pashto.
 چا [čā] pron. interr. obl. qui. cf. حوك
 چابك [čābók] adj. m. rapide; alerte; prompt.
 چابكول [čābəkawól] v. t. (comp.) accélérer.
 چابكي [čābəkí] n. f. rapidité; vitesse; agilité.
 چابكېدل [čābəkédól] v. i. (comp.) s'accélérer.
 چاپ [čāp] n. m. impression; édition.
 چاپخانه [čāpxāná] n. f. imprimerie.
 چاپلوس [čāplús] adj. et n. m. flatteur; encenseur; flagorneur; adulateur.
 چاپلوسي [čāplusí] n. f. flatterie; flagornerie; adulation.
 چاپول [čāpawól] v. t. (comp.) imprimer; éditer.
 چاپي [čāpí] adj. inv. imprimé.
 چاپي [čāpí] n. f. massage.
 چاپېدل [čāpedól] v. i. (comp.) être imprimé; être édité.
 چاپېر [čāpér] prép. et adj. m. autour; entouré.
 چاپېرول [čāperawól] v. t. (comp.) entourer; encercler.
 چاپېريال [čāperyāl] n. m. environnement; entourage.
 چاپېرېدل [čāperedól] v. i. (comp.) entourer; encercler; être entouré; être encerclé.
 چاپت [čāṭ] n. m. périnée.
 چاپتي [čāṭý] n. f. grand pot; caisse; cuve.
 چادر [čādár] n. m. sorte de châle porté par les hommes. cf. خادر
 چادري [čādará] n. f. voile, tchador.
 چاربيته [čārbáyta] n. f. sorte de poème populaire afghan.
 چارپاي [čārpāy] n. m. quadrupède; animal; bête.
 چارپايي [čārpāyí] n. f. sommier.
 چارتراش [čārtrāš] n. m. madrier; tronc de sapin taillé en quadrilatère.

- چارچ [čārj] n. m. charge.
 چارچاپېر [čārčāper] adv. tout autour.
 چارزانو [čārzanu] adj. inv. assis en tailleur.
 چارسو [čārsú] n. m. carrefour.
 چارشنبه [čāršanbá] n. f. mercredi.
 چارك [čārák] n. m. un quart (1750 grammes).
 چاركنجه [čārkonjǎ] adj. inv. carré.
 چارگل [čārgwól] n. m. bijou que l'on met au niveau de l'aile du nez.
 چاره [čārá] n. f. remède; solution; dénouement.
 چاره سازي [čārasāzí] n. f. remède; solution; dénouement.
 چاري [čāre] n. f. affaires; agissements.
 چاري [čārý] n. f. pelle.
 چاريار [čāryār] n. m. pl. les quatre premiers califes de l'islam.
 چاره [čārós] n. f. couteau.
 چاغ [čāy] adj. m. gras; gros; obèse.
 چاغينت [čāyóšt] n. m. obésité.
 چاغوالي [čāywālay] n. m. obésité.
 چاغول [čāyawól] v. t. (comp.) grossir, engraisser.
 چاغېدل [čāyedól] v. i. (comp.) engraisser; grossir.
 چاقو [čāqú] n. m. canif. cf. چاکو
 چاك [čāk] n. m. fente; fissure; crevasse.
 چاکو [čākú] n. m. canif.
 چال [čāl] n. m. truc; astuce; ruse. cf. چل
 چالاک [čālāk] adj. m. 1. agile; alerte; rusé; surnois. 2. rapide.
 چالان [čālān] adj. m. mis en marche; démarré.
 چالانول [čālānawól] v. t. (comp.) démarrer; mettre en marche.
 چالانېدل [čālānedól] v. i. (comp.) être mis en marche.
 چالچلند [čālčaland] n. m. conduite; comportement; allure.
 چانس [čāns] n. m. chance.
 چان ماري کول [čānmārikawól] v. t. (comp.) fusiller.

چاڤول [čāṇawól] v. t. (comp.) tamiser; raffiner.
 چاودل [čāwdól] v. i. (simple) éclater; exploser; détoner; se fendre.
 چاودنه [čāwdóna] n. f. éclatement; explosion; détonation.
 چاودې [čāwde] n. f. pl. crevasses; gerçures.
 چای [čāy] n. m. thé.
 چای جوشه [čāyjóša] n. f. bouilloire.
 چاینکه [čāynáka] n. f. théière.
 چپ [čop] adj. m. silencieux.
 چپ [čap] n. m. 1. gauche. 2. esquive. 3. qui a de l'animosité.
 چپاو [čapāw] n. m. raid; attaque; pillage; saccage; incursion.
 چپراس [čaprās] n. m. paumelle.
 چپراسی [čaprāsí] n. m. serviteur; domestique (surtout d'une école).
 چپرکت [čaparkát] n. m. lit.
 چپنه [čāpána] n. f. sorte de manteau.
 چپه [čapá] n. f. vague; onde.
 چپه [čápa] adj. f. gauche. cf. چپ
 چپه [čapá] adj. inv. renversé; chaviré; culbuté.
 چپه کول [čapakawól] v. t. (comp.) renverser.
 چپه کېدل [čapakedól] v. i. (comp.) être renversé; se renverser; chavirer.
 چپېدل [čāpedól] v. i. (comp.) se dévier.
 چتر [čátar] n. m. parasol; parapluie. cf. چتری
 چتری [čatróy] n. f. parasol; parapluie.
 چتکی [čátkay] n. m. troglodyte (passereau).
 چت [čat] adj. m. chic.
 چتک [čaták] adj. m. rapide.
 چتکتیا [čatákyā] n. f. vitesse.
 چتکت تسمه [čatáktasmá] n. f. ceinture.
 چتل [čatál] adj. m. sale; souillé; crasseux.
 چتلول [čaṭalawól] v. t. (comp.) salir; souiller; encrasser.
 چتلی [čaṭalí] n. f. saleté; crasse; souillure.

چتېدل [čataledól] v. i. (comp.) se salir; se souiller; s'encrasser.
 چتوي [čatí] adj. inv. vain; inutile; absurde.
 چجه [čajá] n. f. auvent.
 چنج [čəx] adj. inv. inséré; enfoncé; piqué.
 چنغول [čəxawól] v. t. (comp.) enfoncer; insérer; piquer.
 چچ [čač] n. m. van.
 چخپیت [čəxpít] adj. m. écrasé; piétiné; tassé.
 چخړن [čəx(w)ṛán] adj. m. chassieux.
 چخړې [čəx(w)ṛe] n. m. pl. chassie.
 چراغ [č(i)rāy] n. m. lampe.
 چربل [čərból] n. m. corde; cordage; guinderesse.
 چرچنه [čərcəṇa] n. f. moineau.
 چرچرک [čərcərák] n. m. grillon.
 چرس [čars] n. m. pl. haschisch.
 چرسی [čarsí] adj. inv. qui s'adonne au haschisch.
 چرگ [čərg] n. m. coq.
 چرگ بانگ [čərgbāng] n. m. 1. chant du coq. 2. aube.
 چرگوری [čərgúray] n. m. poussin; poulet.
 چرکه [čərga] n. f. poule.
 چرم [čarm] n. m. cuir.
 چرمبکی [čərməškóy] n. f. lézard.
 چرمه [čərmá] n. f. ganse.
 چره [čará] n. f. 1. plomb. 2. canal de drainage.
 چری [čaróy] n. f. pelle. cf. چاری
 چر [čar] n. m. cascade.
 چغیر [čayár] adj. et n. m. atteint de strabisme.
 چغلی [čəy(w)lí] n. f. rapport; mouchardage.
 چک [čak] n. m. buse.
 چک [ček] n. m. chèque.
 چک [čək] suffixe désignant une couleur pas tout à fait nette: [spinčók] blanchâtre.

چکچکې [čakčáke] n. f. pl. applaudissements.
 چکچکې کول [čakčake kawól] loc. verb. applaudir.
 چکوسلواکیه [čekosalwākyá] n. f. Tchécoslovaquie.
 چکه [čaká] n. f. fromage blanc.
 چکی [čakəy] n. f. boule (savon, neige, sucre); motte.
 چگل [čagól] n. m. raquette de neige.
 چل [čal] n. m. 1. escroquerie; tricherie; ruse. 2. méthode; manière; astuce.
 چل باز [čalbāz] adj. m. tricheur; astucieux; rusé.
 چل بازي [čalbāzī] n. f. tricherie; ruse.
 چلم [čel(ś,á)m] n. m. narguilé.
 چلمچي [čelamčī] n. m. cuvette (pour se laver les mains).
 چلم کين [čel(ə,a)mkáş] n. m. fumeur de narguilé.
 چلو [čaláw] n. m. plat de riz qui ressemble au pilaf mais sans raisin, sans carotte et non coloré.
 چلول [čalawól] v. t. (simple) 1. conduire; piloter. 2. transporter. 3. éditer. 4. mettre en circulation.
 چلونکی [čalawúnkay] n. m. 1. conducteur; opérateur. 2. transporteur. 3. éditeur.
 چلي [čalí] n. f. tricheur; rusé
 چليپا [čalipā] n. f. croix.
 چلبدل [čaledól] v. i. (simple) souffler (vent); être mis en circulation; marcher; fonctionner.
 چم [čam] n. m. 1. astuce. 2. ruse. 3. méthode.
 چم [čam] n. m. quartier.
 چم [čəm] n. m. masse de gazon avec la terre.
 چمن [čamán] n. m. prairie; pré; gazon.
 چندک [čəndák] n. m. troglodyte (passereau). cf. چتکی
 چنده [čəndá] n. f. quête; cagnotte.
 چنغاله [čənyāla] n. f. fiancée.
 چنغريك [čənyarák] n. m. larynx.
 چنغله [čənyalá] n. f. fiancée. cf. چنغاله

چنگ [čang] n. m. guimbarde (musique).
 چنگ [čang] adj. m. 1. mince. 2. courbe.
 چنگاين [čangāş] n. m. crabe; quatrième mois de l'année solaire; Cancer.
 چنگری [čəngṛəy] n. f. gitane.
 چنگک [čəngák] n. m. crochet; patère.
 چنه [čanó] n. f. gueule.
 چنې وهل [čəne wahól] loc. verb. marchander.
 چن [čaŋ] n. m. tamisage; sélection.
 چن کول [čaŋkawól] v. t. (comp.) tamiser; sélectionner.
 چناسکی [čaŋāske] n. f. pl. moisissure.
 چناسی [čaŋāse] n. f. pl. moisissure. cf. چناسکی
 چو [čo] interj. hue !
 چو~ [čəw] rad. prés. de چاودل
 چوپړ [čopár] n. m. service; corvée.
 چوتار [čawtār] n. m. rusé.
 چوته [čawáta] n. f. sorte de chaussure.
 چوته [čoṭa] n. f. slip.
 چوخول [čuxawól] v. t. (comp.) piquer; épingler.
 چودل [čawdól] v. i. (simple) éclater; exploser; détoner; se fendre. cf. چاودل
 چور [čúr] n. m. pillage.
 چورت [čurt] n. m. 1. réflexion; méditation. 2. souci; inquiétude.
 چورتی [čurtí] adj. inv. inquiet; soucieux; pensif.
 چورلك [čurlák] n. m. rotation; tournoiement.
 چورلول [čurlawól] v. t. (simple) faire tourner; faire tourner.
 چوره [čurá] adj. inv. hernieux; hernie.
 چورلبدل [čurledól] v. i. (simple) tourner; tourner.
 چوشک [čoşák] n. m. biberon; tétine.
 چوغکه [čuṽáka] n. m. moineau.
 چوغلي [čuṽ(w)lí] n. f. rapport; délation; dénonciation. cf. چغلي
 چوک [čuk] adj. m. borgne.

چوك [čok] n. m. agenouillé (chameau); terrasser.
 چوك [čawk] n. m. rond-point.
 چوكات [čawkāt] n. m. cadre; chassis; encadrement; charpente.
 چوكى [čawkéy] n. f. chaise; fauteuil.
 چول [čol] n. m. désert.
 چول [čul] n. m. zizi.
 چول [čawól] v. t. (simple) faire exploser; faire éclater.
 چوله [čolá] n. f. trou; fente; ouverture.
 چوم [čum] n. m. masse de gazon avec la terre. cf. چم
 چونتى [čuntáy] adj. m. amputé du bras ou né sans bras.
 چونگنبه [čungóša] n. f. grenouille. cf. خونگنبه
 چومجن [čumjǎn] adj. m. véreux; pourri; carié. cf. چينجن
 چومجى [čumjáy] n. m. ver. cf. چينجى
 چونگك [čungák] n. m. clitoris.
 چونه [čuná] n. f. chaud.
 چونه [čawána] n. f. explosion; éclatement; détonation. cf. چاودنه
 چونى [čawŋóy] n. f. fort militaire; commissariat; poste frontière.
 چونيا [čunýā] n. f. violette.
 چى [če] n. f. nom de la lettre چ.
 چى [če] pron. rel. qui; que.
 چيت [čit] adj. m. écrasé; cabossé.
 چيتول [čitawól] v. t. (comp.) écraser; cabosser.
 چيتهدل [čitedól] v. i. (comp.) être cabossé; être écrasé.
 چيچك [čičak] adj. et n. m. varioleux; variole.
 چيچل [čičól] v. t. (simple) mordre; piquer; pincer.
 چهرته [čertá] adv. où.
 چهرى [čére] adv. où. cf. چهرته
 چهرل [čeřól] v. t. (simple) embêter; taquiner.
 چيكري [čikáre] n. f. pl. boue.
 چيستان [čistān] n. m. devinette.

چيشن [češan] adj. m. poilu; velu; hirsute.
 چيفه [číya] n. f. cri.
 چين [čin] n. m. Chine.
 چين [čin] n. m. pli.
 چينجن [činjǎn] adj. m. véreux; pourri; carié.
 چينجى [činjáy] n. m. ver.
 چيندوخه [činđóxa] n. f. grenouille. cf. خونگنبه
 چينه [činá] n. f. source.
 چيني [číní] adj. inv. chinois.
 چيني [číní] adj. inv. porcelaine.